

De la Comunicac^{on}
de Dios con sus Criaturas.

El Sr. Avila^{Adicia}, q^e sabia de muchas personas q^e trataba, q^e hacia Dios en sus tiempos cosas tan maravillosas, q^e si se dixesen, no se podrian creer. Vease al P. Ribera en la Vida de Sta Theresa, en que trae mucho, y bueno de este proposito, y contra los q^e todo lo niegan, ignorando lo mucho q^e favorecio el S^{or}, y hablo a Moyses, Adan, y Eva, Abrahaam, Isaac, Jacob, Josue, ~~con~~ los Padres de Samion, Samuel, Job, David, Salomon, y tantos Profetas, como se dice 1. Reg. cap. 10, q^e Dios tenia en los tiempos del viejo Testam.

De planctu Ecclesie

19
Aut Alvarus Pelagius lib. 1. cap. 67. Tacita est in membris tuis minorata: dic mihi, et respondeas mihi, ubi sunt brachia tua, quatuor sedes Patriarchales? Quis te colit in Oriente? Quis de Africa hodie reverentiam tibi facit? Vbi est

Gracia plantula tua. Revera fuit, sed non per
 vera facta. Ubi est terra Sancta, terra promissi-
 onis, quam Christus sui pedibus coniecavit. Lon-
 ge est a fide sancta. Sed quid de Occidentis,
 ubi Caput habet, et hodie habitas, remanet
 tibi. Unam partem cultores Mahometici obti-
 nent, reliquam Schismatici, et haeretici, alteram
 rebelles, cui falsi Christiani numero, non re,
 fide, non vita quasi residuum vindicaverunt.
 Vere vix hodie habet Christum, ubi Caput sacro-
 sanctum in fide pura, qua per dilectionem o-
 peratur, reclinet. Hoc fecit, maxime avaritia,
 et Superbia illorum, qui praesunt.

De Miraculis.

20

Angelicus Doctor 2. 2^a q. 178. a. 2: Vera
 miracula non possunt fieri, nisi Virtute Divina.
 operatur ea Deus ad hominum utilitatem; et
 hoc dupliciter: Uno quidem modo ad veritatis
 praedicatae confirmationem: alio modo ad de-
 monstrationem sanctitatis alicujus, quam Deus
 hominibus vult proponere in exemplum virtu-
 tis. Et 2. 2^a q. 82. a. 8. ad 29.